

מסמך 1

מסמך 1

האב האוניברסאלי

האב האוניברסאלי הוא אל כל הבריאה, הוא המקור הראשון ומרכז כל הדברים והבריות. חישובו על האל בראש ובראשונה כעל יוצר, לאחר מכן כעל שליט ולבסוף כעל מקיים אינסופי. האמת על אודות האב האוניברסאלי הפציעה בשמי האנושות בשעה שפתח הנביא ואמר: "אתה, אלוהים לבדך; אין זולתך. אתה עשית את השמים ואת שמי השמים ואת כל צבאם; אתה מקיים ומושל בכולם. היקומים בידי בני האל נעשו. הבורא נוטה אור כשלמה ושמים כיריעה." רק הרעיון של האב אוניברסאלי - אל יחיד במקומם של אלים רבים - הוא שאיפשר לבני התמותה להבין את האב כבורא אלוהי וכשליט אינסופי.

מערכות הכוכבים נוצרו במספרן העצום על-מנת שישמשו בסופו של דבר כמקום מושבם של סוגים שונים ורבים של בריות תבוניות; בריות אשר ביכולתן לדעת את האל, לקבל את חיבתו האלוהית ולהשיב לו אהבה. יקום היקומים הינו פרי מלאכתו של האל ומקום מושבם של מגוון ברואיו. "יהוה ברא את השמים ויצר את הארץ; יוצר הארץ ומכוננה; לא לשווא יצרה כי אם לשבת בה."

העולמות המוארים כולם מכירים באב האוניברסאלי, ביוצר הנצחי ובמקיים האינסופי של כלל הבריאה, וכולם סוגדים לו. מיקומים על-גבי יקומים, יצאו היצורים הרצוניים למסעם הארוך, המסע הממושך אל עבר פרדיס; זהו המאבק המרתק של ההרפתקה הנצחית, החתירה לעבר השגת האל האב. ייעודם הטרגי-נצחית של ילדי הזמן הוא למצוא את האל הנצחי, לתפוש את המהות האלוהית ולהכיר את האב האוניברסאלי. יצורים יודעי-אל מונעים בשאיפה עליונה אחת, ביצר מאכל אחד, והוא להפוך מושלמים הם במקומם, כפי שהוא שוכן במושלמות השמימית של אישיותו בספירה האוניברסאלית של הצדיקות העליונה. ומן האב האוניברסאלי השוכן בנצח הגיעה המצווה העליונה, "היו שלמים אתם, כשם ששלם אנוכי." מזה עידן ועידנים נושאים שליחי פרדיס את המסר השמימי הזה אל כל היקומים באהבה ובחסד, ואפילו אל יצורים נחותים אשר מקורם בחיה כמינים האנושיים של אורנג'טות.

המצווה המופלאה והאוניברסאלית לשאוף לשלמות האלוהית הינה חובתם הראשונה של כל הברואים הנאבקים אשר ברא אל המושלמות, ומן הראוי שמצווה זו תהא אף כמיהתם העזה ביותר. אפשרותו של האדם להשיג שלמות אלוהית הינה היעוד הסופי והוודאי של כלל התקדמותו הרוחנית הנצחית.

בני התמותה של אורנטיה יכולים אך בקושי לקוות להשיג שלמות במובן האינסופי, אולם הם בהחלט יכולים לצאת לדרכם, כפי שהם אכן עושים על הפלנטה הזו, על-מנת להשיג את הייעוד הנשגב והאלוהי אשר קבע האל הנצחי בעבור האדם בן התמותה; וכאשר בני האנוש ימלאו אחר ייעודם, הם יהיו, בכל הנוגע להגשמתם העצמית וליכולות הדעת שלהם, שלמים ואלוהיים במשכנם השמימי, בדיוק כפי שהאל עצמו, הנצחי והאינסופי, הינו שלם במשכנו. אפשר ששלמות כזו אינה אוניברסאלית במובן הגשמי, אפשר שאינה בלתי מוגבלת במובן השכלתני, או סופית כחוויה רוחנית, אולם היא שלמה וסופית מכל ההיבטים הסופיים של אלוהיות הרצון, שלמות השאיפה האישית וידיעת האל.

זוהי המשמעות האמיתית של אותה מצווה האלוהית, "היו אתם שלמים, כשם ששלם אנוכי," אשר מניעה ברציפות את האדם בן התמותה קדימה ומפנה אותו פנימה במאבקו הארוך והמרתק להשגת רמות גבוהות יותר ויותר של ערכים רוחניים וידע אמיתי אודות משמעות היקום. החיפוש הנשגב אחר אלוהי היקומים הינו ההרפתקה העליונה של שוכני כל עולמות הזמן והמרחב.

מסמך 1

1. שמו של האב

מכל השמות בהם נודע האל האב ברחבי היקומים, הנפוצים ביותר הם אלו המציינים אותו כמקור הראשון וכמרכז האוניברסאלי. האב הראשון ידוע בשמות משתנים ביקומים השונים ואף במגזרים שונים של אותו היקום. השמות אשר מעניק הבורא לבורא תלויים, במידה רבה, במושג של הבורא המסוים על אודות הבורא. המקור הראשון והמרכז האוניברסאלי מעולם לא גילה עצמו באמצעות שם, אלא באמצעות טבעו בלבד. אם אנו אכן מאמינים שהיננו ילדיו של בורא זה, אך טבעי הוא שנקרא לו, בסופו של דבר - אבא. ואולם, שם זה נתון לבחירתנו אנו, והוא נובע מן ההכרה ביחס האישי שלנו למקור והמרכז הראשון.

האב האוניברסאלי לעולם אינו כופה על הברואים התבוניים והרצוניים של היקומים כל צורה שהיא של הבעת הכרה שרירותית, פולחן רשמי או שירות משעבד. ואולם, שומה על התושבים המתפתחים המאכלסים את עולמות הזמן והמרחב להכיר מעצמם באל - בלבבותיהם שלהם - לאהבו ולסגוד לו מרצונם החופשי. הבורא מסרב לאלץ או לכפות על הרצון הרוחני החופשי של בוראיו הגשמיים את התמסרותם. ההקדשה האוהבת של הרצון האנושי לעשיית רצון האל הינה מתנת הבחירה העילאית של האדם לאל; לאמיתו של דבר, הקדשה שכוונו של רצון הבורא לבורא היא המתנה היחידה בעלת ערך של אמת שאותה יכול בן-אנוש להעניק לאב אשר בפרדיס. האדם חי באל, ובאל הוא פועל ומתקיים; לא קיים דבר שאותו יכול האדם להעניק לאל, זולת בחירתו זו לפעול בהתאם לרצונו של האב. ובחירה שכזו, המתבצעת על ידי הברואים התבוניים בעלי רצון ברחבי היקומים, מכוננת את המציאות של פולחן אמיתי זה אשר כה משביעה את רצון האב הבורא ואשר כה תואמת את טבעו הנמשל על ידי האהבה.

ובשעה שהפכת לידוע-אל באמת ובתמים, ולאחר שגילית באמת את הבורא המלכותי, ולאחר שהתנסית זה מכבר בידעית הנוכחות של הבקר האלוהי השוכן בתוכך, או אז, ובהתאם למידת הארתך ולאופן שבו מגלים הבנים האלוהיים את האל, תמצא שם לאב האוניברסאלי, שם התואם את המושג שגיבשת אתה עצמך על אודות המקור והמרכז הראשון הכביר. וכך, מוכר הבורא בעולמות וביקומים השונים בתארים שונים, אשר זהים במהות היחס שלהם אליו, אך נבדלים במילים ובסמלים, כך שכל שם ושם מייצג את המידה ואת העומק שבהם מולך האל בלבבות בוראיו באותו עולם.

לרוב, בקרבת מרכז יקום היקומים, ידוע האב האוניברסאלי בשמות אשר עשויים להביע את המשמעות של המקור הראשון. בהתרחק החוצה ביקומי החלל, המונחים הנפוצים המשמשים לכינוי האב האוניברסאלי משמעותם המרכז האוניברסאלי. והרחק אף יותר אל עבר הבריאה זרועת הכוכבים, וכפי שהוא ידוע בעולם המטה של היקום המקומי שלכם, מכונה האב המקור הראשון לבריאה והמרכז האלוהי. באחד המערכים השכנים, ידוע האל בשם אבי היקומים. במערך אחר הוא ידוע כתומך האינסופי, ובמזרח, כבקר האלוהי. הוא אף ידוע בכינויים אבי האורות, מתנת החיים והאחד רב-הכח.

בעולמות אשר בהם חי בן פרדיס חיים של שליחות ומתת, ידוע האל, על-פי-רוב, בשמות מסוימים המרמזים על יחס אישי, חיבה רכה ודבקות אבהית. במטה המערך שלכם מכונה האל האב האוניברסאלי, בעוד שבפלנטות השונות במערכת העולמות המיושבים המקומית שלכם הוא ידוע בשמות משתנים כאבי האבות, אב בפרדיס, אב האוונה והאב הרוח. אלה אשר יודעים את האל באמצעות התגלות המתת והשליחות של בני פרדיס, נוטים, בסופו של דבר, להתמסר לקשר הרגשי שביחסים הקרובים שבין הבורא והבורא ולכנות את האל בשם "אבינו".

מסמך 1

בפלנטות שבהן חיים יצורים מיניים, בעולמות שבהם הדחף ההורי שוכן בלבבות הבריות התבוניות, המושג אבא הופך מושג הולם המבטא נאמנה את המשמעות של האל הנצחי. ברחבי הפלנטה שלכם, אורנטיה, הוא ידוע ומוכר ביותר לרוב רובכם בשם האל. לשם המסוים הניתן לו קיימת חשיבות מועטה בלבד; ואולם, החשוב הוא שתדעו אותו ושתשאפו להיות כמותו. אכן אמת דיברו נביאיכם הקדומים כאשר כינוהו "אל עולם" וראו בו את זה אשר "שוכן לעד".

2. מציאות האל

האל הינו המציאות הקדומה בעולם הרוח; הינו מקור האמת במשכנות הדעת; האל מטיל צלו על העולמות הגשמיים כולם. בעבור כל הברואים התבוניים, האל מהווה אישיות, וברחי יקום היקומים הוא הינו המקור והמרכז הראשון של המציאות הנצחית. האל אינו דמוי אדם ואף אינו דמוי מכונה. האב הראשון הינו רוח אוניברסאלית, אמת נצחית, מציאות אינסופית ואישיות אב.

האל הנצחי הינו יותר - ובאופן אינסופי יותר - מאשר אידאליזציה של המציאות או האנשה של היקום. האל אינו התשוקה הנשגבת של האדם כפשוטה, קרי, מושא החיפוש של בני התמותה שעבר החפצה. האל אף אינו מושג בלבד, כעוצמת פוטנציאל הישרות. האב האוניברסאלי אינו שם נרדף לטבע ואף אינו האנשה של חוק הטבע. האל הינו מציאות טרנסצנדנטאלית, שמעבר למושגים הנשגבים המסורתיים של האדם. האל אינו תוצר של המיקוד הפסיכולוגי של משמעויות רוחניות, ואף אינו "היצירה האצילית ביותר של האדם." האל עשוי להיות מושג במחשבת האדם בעזרת כל אחד מן האופנים הללו או בעזרת כולם, אך הוא הרבה יותר מכך. האל הינו אישיות שומרת ואב אוהב לכל אלה אשר נהנים משלווה רוחנית על פני כדור-הארץ ואשר כמהים לחוות את הישרדות האישיות ברגע מותם.

ממשות קיום האל מודגמת בהתנסות האנושית אמצעות השכינה האלוהית הבאה לדור באדם, הווה אומר, המשגיה הרוחני אשר נשלח מפרדיס לשכון בדעתם של בני התמותה, ושם לסייע בהתפתחות הנשמה האלמותית של ההישרדות הנצחית. נוכחותו של מכונן אלוהי זה בדעת האנושית מתגלה דרך שלוש התופעות ההתנסותיות הבאות:

1. היכולת האינטלקטואלית לדעת את האל - תודעת-האל.
2. הדחף הרוחני למצוא את האל - דרישת-האל.
3. כמיהת האישיות להידמות לאל - התשוקה הבוקעת מלב שלם לעשות את רצון האב.

קיומו של האל לעולם אינו ניתן להוכחה באמצעות ניסוי מדעי או על-ידי ההיגיון הצרופ של היסק לוגי טהור. ניתן להיווכח באל אך ורק במישור ההתנסות האנושית; אף-על-פי-כן, המושג האמיתי בדבר מציאות האל הינו סביר בעבור ההיגיון, מתקבל על הדעת מבחינה פילוסופית, הכרחי בעבור הדת וחינוי בעבור כל תקווה שהיא להישרדותה של האישיות.

אלה אשר יודעים את האל חוו זה מכבר את עובדת נוכחותו; ובני תמותה יודעי-אל אלה נושאים בחווייתם האישית את ההוכחה המעשית היחידה - אשר יכול אדם אחד להציע למשנהו - לקיומו ולחיותו של האל. קיומו של האל מצוי לחלוטין מעבר לכל יכולת הדגמה, למעט הקשר שבין תודעת-האל בדעת האנושית לבין נוכחות-האל בדמות מכונן המחשבה השוכן באינטלקט של בן התמותה, שהינו המתנה החופשית של האב האוניברסאלי לבן האנוש.

מסמך 1

מן הבחינה התיאורטית, תוכלו לחשוב על האל כעל בורא, והוא אכן ברא אישית את פרדיס ואת היקום המרכזי של המושלמות. ואולם, יקומי המרחב והזמן נבראים ומנוהלים כולם בידי ג'יס הבנים הבוראים של פרדיס. האב האוניברסאלי לא ברא בעצמו את היקום המקומי של נבאדון; יקום זה, אשר בו הינכם שוכנים, נברא בידי בנו מיכאל. אף על פי שהאב אינו בורא באופן אישי את היקומים האבולוציוניים, הוא שולט בהם באמצעות רבות ממערכות היחסים האוניברסאליות וכן באמצעות כמה מהתגלמויות היקום ברבדים האנרגטיים הגשמיים, השכליים, והרוחניים. האל האב הינו הבורא האישי של יקום פרדיס, וכן, בשותפות עם הבן הנצחי, הוא הינו הבורא של כל יתר הבוראים האישיים של היקומים.

כבקר הפיזי של יקום היקומים הגשמי פועל המקור והמרכז הראשון בדפוסי אי פרדיס הנצחי; באמצעות מרכז כבידה מוחלט זה מקיים האל הנצחי שליטת-על קוסמית עילאית ברובד הפיזי, שליטה הזוהי ביקום המרכזי וברחבי יקום היקומים. כדעת, פועל האל כאלוהות בדמות הרוח האינוסופית; כרוח, מתגשם האל באישיות הבן הנצחי ובאישיותם של ילדיו האלוהיים של בן זה. יחסי גומלין אלו בין המקור והמרכז הראשון לבין האישיות המתואמות ולמוחלטיות פרדיס אינה פוגמת כהוא זה בפעולה הישירה והאישית של האב האוניברסאלי בכל רחבי הבריאה על כלל רבדיה. באמצעות נוכחותם של רסיסי רוחו מקיים האב הבורא על קשר בלתי-אמצעי עם ילדיו-ברואיו ועם יקומי הברואים.

3. האל הינו רוח אוניברסלית

"האלוהים רוח הוא." הוא הינו נוכחות רוחנית אוניברסאלית. האב האוניברסאלי הינו מציאות רוחנית אינסופית; הוא "הריבון, הנצחי, האלמותי, הבלתי-נראה והאל האמיתי היחיד." אף-על-פי שהינכם "צאצאי האל", אל לכם לחשוב כי האב דומה לכם בצורה או בגוף, וזאת על-אף שנאמר כי "נבראתם בצלמו" - בקרבכם שוכן משגיח המסתורין אשר נשלח מן המשכן המרכזי של נוכחותו הנצחית. בריות רוחניות הינן אמיתיות, אף שעין אדם לא תראינה אותן, ואף שאין להן בשר ודם.

אמר החוזה הקדום: "הן יעבור עלי ולא אראהו; ויחלף, ולא אבין לו." אף כי נחזה בריצפות במעשי האל, ואף כי נתוודע מאוד להוכחות הגשמיות להתנהלותו המלכותית, רק לעיתים נדירות נזכה להביט בהתגלמות הנצפית של האלוהות, ואפילו לא נוכל לראות את נוכחותו הרוחנית המואצלת על האדם ושוכנת בו.

האב האוניברסאלי אינו בלתי-נראה רק משום שהוא מסתיר עצמו מן הברואים הנמוכים, המתמודדים עם מגבלות חומריות והניחנים ביכולות רוחניות מוגבלות. לאמיתו של דבר, פני הדברים הם אלה: "לא תוכל לראות את פני, כי לא יראני אדם וחי." אין בנמצא אדם גשמי אשר יביט ברוח האל ועדיין יוכל לשמור על קיומו הגשמי. הבוהק הרוחני והתפארת של נוכחות האישיות האלוהית הינם בלתי נגישים בעליל בעבור הבריות הרוחניות מן הסדרים הנמוכים ובעבור כל סדרי הבריות הגשמיות. אוריות רוח נוכחותו האישית של האל הינה "אור שאיש לא יוכל לקרוב אליו; אי לא ראהו ולא יוכל לראותו." ואולם, אין כל הכרח לצפות באל בעין הבשר בכדי להיווכח בקיומו באמצעות עין-האמונה של הדעת הרוחנית.

הבן הנצחי של פרדיס, המתקיים-בצוותא עם האב האוניברסאלי, חולק עמו את מלוא טבעו הרוחני. באותו אופן, חולקים האב והבן חולקים את הרוח הנצחית והאוניברסאלית במלואה וללא סייג, זאת יחד עם האישיות האחוזה והמתאמת שלהם, היא הרוח האינוסופית. רוחו של האל, בו וכשלעצמו, הינה מוחלטת; בבן היא בלתי-מוגדרת; ברוח היא אוניברסאלית; ובכולם גם יחד ודרך כולם היא הינה אינסופית.

מסמך 1

האל הינו רוח אוניברסאלית; האל הינו האישיות האוניברסאלית. המציאות העילאית האישית של הבריאה הסופית היא רוח; המציאות המרבית של הקוסמוס האישית היא רוח מוחלטות. רק רמות האינוסוף הן מוחלטות, ורק ברמות שכאלה מושגת סופיות של אחדות בין החומר, הדעת והרוח.

ברחבי היקומים, האל האב הוא השליט העילאי הפוטנציאלי של החומר, של הדעת ושל הרוח. האל עוסק במישרין באישיות המשתייכות לבריאה העצומה של בריות רצוניות אך ורק באמצעות מעגל האישיות הנרחב, אולם הוא נגיש לקשר (מחוץ לפרדיס) רק באמצעות הנוכחות של ישויות הרסיסיות, אשר מהוות את רצון האל ברחבי היקומים. רוח פרדיס, השוכנת בדעת האנושית ומטפחת את התפתחות הנשמה האלמותית של בן התמותה השורד, הינה מטבעו ומאלוהותו של האב האוניברסאלי. לעומתה, מקור הדעת של הבריות האבולוציוניות הינו ביקום המקומי ולפיכך שומה עליה להשיג שלמות אלוהית באמצעות אותן התמורות התנסותיות של הישגים רוחניים שהינם תולדה בלתי נמנעת של בחירת הברייה לעשות את רצון אבינו שבשמיים.

בחווייתו הפנימית של האדם, חומר ודעת מחוברים יחדיו ואין ביכולתה של דעת שכזו, המחוברת-לחומר, לשרוד את המוות. טכניקת ההישרדות טמונה בהסתגלות הרצון האנושי ובהתמרות של הדעת של בן התמותה אשר באמצעותן הופך אט-אט אינטלקט יודע-אל ללמוד-רוח ובסופו של דבר אף למונהג על-ידה. התפתחות זו של הדעת מן החיבור אל החומרי אל האיחוד עם הרוח, מולידה את ההתמרה של הרבדים הרוחניים הפוטנציאליים של דעת בן התמותה לעבר המציאויות המורונטיות של הנשמה האלמותית. דעת בן-תמותה הכפופה לחומר נידונה להפוך חומרית יותר ויותר ולפיכך להיכחד, בסופו של דבר, כאישיות; דעת המתמסרת לרוח תהפוך רוחנית יותר ויותר ולבסוף תשיג אחדות עם הרוח האלוהית המדריכה אותה; כך היא תשיג גם את הישרדותה ואת התקיימותה הנצחית של האישיות.

הנני מגיע מהנצחי ופעמים רבות שבתני אל נוכחותו של האב האוניברסאלי. הנני יודע נכוחה את ממשותו ואת אישיותו של המקור והמרכז הראשון, האב האוניברסאלי הנצחי. הנני יודע שבה בעת שהאל הכביר הינו מוחלט, נצחי ואינוסופי, כך הוא גם טוב, אלוהי ומלא חסד. הנני יודע את אמתות ההצהרות הנשגבות: "האלוהים רוח הוא" ו"האלוהים הוא אהבה"; ושתי תכונות אלה מתגלות ליקום בשיא שלמותו בדמותו של הבן הנצחי.

4. המסתורין של האל

שלמות אינוסופיותו של האל הינה היסוד הנצחי למסתוריותו. המסתורין הבלתי-נתפש הגדול ביותר של האל הינו תופעת השתכנותו של האלוהי בדעתם של בני התמותה. האופן בו נוכח האב האוניברסאלי בקרבן של בריות הזמן הינו המסתורין המופלא ביקום; הנוכחות האלוהית בתוככי הדעת האנושית הינה מסתורי המסתורין.

גופם הפיזי של בני התמותה הינו "מקדש האל". אף כי הבנים הבוראים השליטים קרבים אל הבוראים בעולמותיהם המיושבים ו"מושכים כל אדם אליהם"; אף כי הם "עומדים בשער" התודעה ו"מתדפקים", ובעונג באים אל קרבם של כל אלה "הפותחים את דלתות לבבם"; אף כי קירבה אישית אינטימית זו אכן מתקיימת בין הבנים הבוראים לבין בוראיהם, על אף כל זאת, בני התמותה קיבלו דבר-מה מהאל עצמו, דבר השוכן בקרבם; וגופם מהווה לו מקדש.

לכשתסיימו כאן למטה על-פני כדור-הארץ את המסע הזמני בגופכם, לכשיסתיים מבחן מסעכם בדמות בשר ודם והעפר ממנו עשוי משכנכם כבני תמותה "ישוב לאדמה אשר ממנו בא"; או אז, כך נגלה, "הרוח שוב-תשוב אל האלוהים אשר נתנה". בקרבה של כל ברייה מוסרית על-פני הפלנטה

מסמך 1

הזו שוכן רסיס מן האל, רכיב של אלוהיות. חלק זה עדיין אינו בגדר חזקתכם ואולם הוא מכוון ומיועד להיות אחד עימכם, באם תשרדו את קיומכם כבני-תמותה.

היננו ניצבים באופן תדיר אל מול מסתורין זה של האל; היננו עומדים נבוכים לעומת היריעה הנפרשת וגדלה של אמת טובה האינסופי, של חסדו חסר הגבולות, של בינתו שאין כמותה ושל אופיו הנהדר.

מרכיבי המסתורין האלוהי טמונים בהבדלים המובנים הקיימים בין הסופי לאינסופי, בין הזמני לנצחי, בין ברואי הזמן-מרחב לבורא האוניברסאלי, בין החומרי והרוחני, ובין הפגום שבאדם למושלם שבאלוהות פרדיס. אלוה האהבה האוניברסאלית לעולם מתגלה, לכל אחת ואחד מברואיו, עד למלוא יכולתו הרוחנית של הברוא לתפוש את איכויות האמת, היופי והטוב האלוהי.

אל מול כל בריה רוחנית ואל מול כל ברוא בן-תמותה השוכנים בכל אחד מהעולמות ובמשכנות יקום היקומים, מגלה האב האוניברסאלי את מלוא החסד ואת מלוא העצמיות האלוהית אשר בריות אלה, רוחניות או בנות-תמותה, מסוגלות להבין או לתפוש. האל אינו נושא פני הבריות, רוחניות כגשמיות. הנוכחות האלוהית שממנה נהנה כל ילד ביקום בכל רגע נתון מוגבלת אך ורק על ידי מידת יכולתו של הברוא לקבל ולהבחין במציאויות הרוחניות של העולם העל-חומרי.

האל אינו מהווה מסתורין במציאותו הרוחנית ההתנסותית של האדם. אולם, המסתורין מופיע כל אימת שנעשה ניסיון לפרוש בפשטות את מציאויות העולם הרוחני בפני הדעת הגשמית של בני הסדר החומרי; ומסתורין זה הינו כה עדין ועמוק, עד שרק תפישת האמונה של בן התמותה יודע-האל מצליחה לחולל את הנס הפילוסופי שבו הסופי מכיר את האינסופי, ובני התמותה השוכנים ומתפתחים בעולמות הגשמיים של הזמן והמרחב, מבחינים באל הנצחי.

5. אישיות האב האוניברסאלי

אל נא תתירו לשיעור קומתו של האל ולאינסופיותו, להסתיר את אישיותו או להאפיל עליה. "הנוטע און, האם לא ישמע? אם יוצר עין, האם לא יביט?" האב האוניברסאלי הינו פסגת האישיות האלוהית; הוא הינו המקור והיעד של כל אישיות בכלל רחבי הבריאה. האל הוא בה בעת אינסופי ואישי; הוא הינו אישיות אינסופית. האב הוא אכן אישיות, אף-על-פי שאינסופיות אישיותו משימה אותו לנצח מעבר ליכולתן של בריות גשמיות וסופיות להבין הבנה מלאה.

האל הינו הרבה יותר מאשר אישיות, כפי שאישיות מובנת על-ידי הדעת האנושית; והוא אף הרבה מעבר לכל מושג אפשרי של אישיות-על. אולם, יהיה זה חסר תועלת לחלוטין לדון במושגי האישיות האלוהית הבלתי נתפשים עם הדעת של בריות גשמיות, המסוגלת, לכל היותר, לתפוש את מציאות ההווה כמורכבת מרעיון ומאידיאל של אישיות. התפישה הגבוהה ביותר האפשרית של הבריה הגשמית את הבורא האוניברסאלי מקופלת בתוככי האידיאלים הרוחניים של הרעיון המרומם של האישיות האלוהית. לפיכך, בה במידה שביכולתכם לדעת שהאל הוא בהכרח הרבה מעבר להמשגה האנושית של האישיות, הינכם מסוגלים לדעת שהאב האוניברסאלי אינו יכול להיות דבר כלשהו פחות מאשר אישיות נצחית, אינסופית, אמיתית, טובה ויפה.

האל אינו מסתתר מברואיו, יהיו אשר יהיו. הוא בלתי-נגיש בעבור כה רבים מסדרי בראיו פשוט משום שהינו "שוכן באור ששום בריה חומרית אליו לא תוכל לקרב." השיעור וההדר של האישיות האלוהית מצויים מעבר ליכולת התפיסה של דעתם החסרה של בני תמותה מתפתחים. האל "מודד בשועלו מים ואת היקום בכף ידו. הוא היושב על חוג הארץ, הנוטה בדוק שמים וימתחם כאוהל לשבת בו." "שאו עיניכם למרום וראו מי ברא את כל אלה, המוציא במספר צבאם ומונה מספר

מסמך 1

לכוכבים ולכולם שמות יקרא"; ואכן, נכון הדבר כי "מעשיו הנעלמים של האל, רק במעט יודעו לברואיו". היום, כפי שהנכם כעת, עליכם להבחין בבורא הבלתי נראה דרך שלל הופעות בריאתו הענפה, וכן דרך ההתגלות והסעד של בניו ושל כפיפיהם הרבים.

אף-על-פי שבני תמותה מנועים מלחזות באל באופן אישי, שומה עליהם לעלוז בהבטחה כי הוא אכן אישיות; עליהם לקבל באמונה כי אהבה רבה אהב אלוהים את העולם, עד כי התיר ואיפשר את התפתחות רוחנית נצחית לנמוכים שבשוכניו; וכן, עליהם לדעת כי הוא "עולז בילדיו". האל אינו חסר מאומה בתכונותיו האלוהיות העל-אנושיות המתגשמות כאישיות בוראת מושלמת, נצחית, אוהבת ואינסופית.

למעט בעלי התפקידים של יקומי-העל, האל עצמו אינו שוכן באופן אישי בבריאה המקומית, פרט לנוכחותו בה באמצעות הבנים הבוראים של פרדיס, אבותיהם של העולמות המיושבים וריבוני היקומים המקומיים. כאשר ניחנת ברייה באמונה מושלמת, היא יודעת אל נכון כי בראותה בן בורא היא אף רואה את האב האוניברסאלי; ובחפשה אחר האב, היא לא תבקש, אף לא תצפה, לראות אחר מלבד הבן. בן תמותה פשוט אינו יכול לראות את האל, לא עד שיעבור התמרה רוחנית מלאה ויבוא למעשה בשערי פרדיס.

טיבעם של הבנים הבוראים של פרדיס אינו מקיף את מלוא הפוטנציאל הבלתי-מוגדר של המוחלטות האוניברסאליות שלטיבו האינסופי של המקור והמרכז הראשון, ואולם, האב האוניברסאלי נוכח, לכל דבר ועניין, באופן אלוהי בבנים הבוראים. האב ובניו אחד הם. בני פרדיס אלה, המשתייכים לסדר מיכאל, הינם אישיות מושלמות, ואף מהווים תבנית בעבור כל אישיות היקום המקומי, החל מכוכב הבוקר הזוהר וכלה בירוד שבבני האנוש המתקדם בשלבי ההתפתחות החייתית.

בלעדי האל וללא אישיותו המרכזית והכבירה, לא הייתה כל אישיות ברחבי יקום היקומים העצום. האל הינו אישיות.

אף כי האל הינו עוצמה נצחית, נוכחות מלכותית, אידיאל טרנסצנדנטאלי ורוח מהוללת, ואף כי הינו כל אלה ועד אינסוף מעבר לכך, יהא האל לנצח האישיות הבוראת המושלמת, אישיות אשר "יודעת ונודעת", "הוא אשר אהב אותי ואוהבי אהוב" והוא האחד אשר עשוי לשמש לנו כידיד אמת; ואילו אתם יכולים להיות נודעים, כבני-אדם אחרים בעבר, כידידי האל. האל הינו רוח אמיתית ומציאות רוחנית.

בעוד היננו חוזים בהתגלות האב האוניברסאלי ברחבי יקומו; בעוד היננו מבחינים בשכינתו בתוככי בראיו הרבים לאין-ספור; בעוד היננו חוזים בו באישיותם של בניו הריבוניים; בעוד היננו ממשיכים לחוש בנוכחותו האלוהית כאן ושם, קרוב ורחוק, אל לנו להטיל כל ספק ואף לא לפקפק בעליונות אישיותו. ועל אף פרישה נרחבת זו, הוא נותר אישיות אמיתית אשר לנצח מקיימת חיבור אישי עם כל אחת ואחד מאינספור בראיו הפזורים ברחבי יקום היקומים.

רעיון האישיות של האב האוניברסאלי הינו מושג מורחב ונכון יותר של האל, אשר הגיע לאנושות בעיקר באמצעות התגלות. השכל הישר, התבונה, והחויה הדתית מרמזים כולם על אישיות האל, אולם אין ביכולתם של אלה לתקף עובדה זו עד תום. אף מכוון המחשבה השוכן בדעת האדם הינו קדם-אישיותי. מידת האמיתות והבשלות של כל דת באשר היא עומדת ביחס ישר להמשגתה את האישיות האינסופית של האל, ולתפישתה את האיחוד המוחלט של האלוהות. לאחר שהדת גיבשה לראשונה את מושג אחדות האל, הופך רעיון האלוהות האישית מדד לבשלותה.

מסמך 1

הדת הפרימיטיבית ניחנה באלים אישיים רבים אשר עוצבו בדמותו של האדם. רעיון האישיות של האל - אשר מוצג כאפשרות בלבד בעיקרון היסוד המדעי בדבר המחולל הראשוני, והמוצע באופן ארעי ברעיון הפילוסופי בדבר האחדות האוניברסאלית - מקבל את תוקפו באמצעות ההתגלות. רק על-ידי גישה אישיותית יכול כל אדם להתחיל להבין את אחדות האל. כל שדחיית הרעיון של אישיות המקור והמרכז הראשון מותירה, הוא הבחירה בין שתי דילמות פילוסופיות: מטריאליזם או פנתיאיזם.

בעת ההתבוננות באלוהות לשם בחינתה, עלינו להפשיט את מושג האישיות מרעיון הגשמיות. אישיות אינה מחייבת גוף גשמי, לא בעבור האדם ולא בעבור האל. השגיאה הנוגעת לגשמיות מופיעה בשני הקצוות של הפילוסופיה האנושית. לפי הגישה המטריאליסטית, מכיוון שעם המוות מאבד האדם את גופו, הוא גם חדל להתקיים כאישיות; ולפי הגישה הפנתיאיסטית, מכיוון שהאל הינו חסר גוף, לפיכך הוא גם אינו אישיות. הטיפוס העל-אנושי של האישיות המתפתחת פועל באיחוד של דעת ושל רוח.

האישיות אינה רק עוד תכונה של האל; לעומת זאת, היא ניצבת כעדות לכוללנות של הטבע האינוסופי המתואם ושל הרצון האלוהי האחד המוצג בנצחיות ובאוניברסאליות של ביטוי מושלם. במובן העילאי, האישיות הינה התגלותו של האל ליקום היקומים.

האל, בהיותו נצחי, אוניברסאלי, מוחלט ואינוסופי, אינו מרחיב את הידע שלו ואף אינו מקיף. האל אינו צובר ניסיון, בדומה לאופן שבו האדם הסופי עשוי להבין או להסיק זאת, אך הוא אכן נהנה, בתחום אישיותו הנצחית, מהתרחבויות רציפות של ידיעה-עצמית, אשר במובנים מסוימים מקבילות וניתנות להשוואה לרכישת ניסיון חדש הנחוות על-ידי הבריות הסופיות של העולמות האבולוציוניים.

בשל מושלמותו המוחלטת של האל האינוסופי הוא היה סובל מן המגבלות הנוראיות של הסופיות הבלתי מוגדרת של השלמות אלמלא השתתף האב האוניברסאלי, במישרין, במאבק האישיות של כל אחת מן הנשמות הלקויות במרחבי היקום, המבקשות, בעזרת הסיוע האלוהי, להעפיל אל השלמות הרוחנית של העולמות העליונים. חוויה הדרגתית זו של כל בריה רוחנית ושל כל יצור בן תמותה ברחבי יקום היקומים מהווה חלק מן התודעה האלוהית ההולכת ומתרחבת של האב על אודות המעגל האלוהי הבלתי-פוסק של ידיעה-עצמית מתמשכת.

אמת ויציב כי: "בכל צרכתכם, אף צר גם לו." וכן ש"בישועותינו הוא עימנו והוא בנו." רוחו האלוהית הקדם-אישית מהווה חלק אמיתי מכם. אי פרדיס מגיב לכל התמורות הפיזיות ביקום היקומים; הבן הנצחי מכיל את כל הדחפים הרוחניים של הבריה בכללותה; הפועל האחד מכיל בקרבו את כלל ביטויי הדעת הקיימים בקוסמוס המתרחב. האב האוניברסאלי מכיר, במלוא תודעתו האלוהית, את כלל החוויות הפרטניות הנכללות במאבק המתמשך של הדעת המתרחבת ושל הרוח המתעלה בקרב כל ישות, ברייה, או אישיות, בכל רחבי הבריה האבולוציונית של הזמן והמרחב. וכל זאת אמת ויציב, כמו שנאמר, "כי בו אנחנו חיים ופועלים וקיימים."

6. אישיות ביקום

האישיות האנושית הינה הצללית שמטילה אישיותו האלוהית של הבורא במרחב-זמן. ממשות כלשהי לעולם לא תהיה מובנת באופן מספק על-ידי בחינת צלליתה בלבד. אי-לכך, שומה עלינו לפרש צלליות בהתייחס למהות האמיתית.

בעבור המדע, האל הוא גורם, בעבור הפילוסופיה - רעיון, ובעבור הדת - אישיות, אף אבינו האוהב שבשמים. בעיני המדען, האל הינו כוח קדמון, בעיני הפילוסוף, הוא היפותזה של אחדות, ובעיני איש

מסמך 1

הדת - חוויה רוחנית חיה. המושג הלקוי של האדם על אודות אישיות האב האוניברסאלי ניתן לשיפור רק באמצעות התקדמות רוחנית של האדם ביקום, והוא יהיה הולם באמת אך ורק בשעה שעולי הרגל של הזמן והמרחב יזכו בסופו של דבר בחיבוק האלוהי של האל החי בפרדיס.

לעולם זכרו את נקודות ההשקפה הקוטביות של האל ושל האדם בתפישותיהם את האישיות. האדם רואה ומבין את האישיות בעודו מביט מן הסופי אל עבר האינסופי; האל מתבונן מן האינסופי אל עבר הסופי. האדם ניחן באישיות מן הסוג הנמוך ביותר; אישיותו של האל הינה הגבוהה ביותר, והיא אף עליונה, מרבית ומוחלטת. לפיכך, היה על המושגים הטובים יותר על אודות האישיות האלוהית להמתין בסבלנות להופעתם של מושגים משופרים על אודות האישיות האנושית; ובפרט, להתגלות המשופרת הן על אודות האישיות האנושית והן על אודות האישיות האלוהית, במהלך חיי המתת באורנטיה של מיכאל, הבן הבורא.

הרוח האלוהית הקדם-אישית השוכנת בדעת בני התמותה נושאת בעצם נוכחותה את העדות החיה לקיומה; אולם ניתן לתפוש את האישיות האלוהית אך ורק באמצעות ההבחנה הרוחנית של חוויה דתית, אישית ואמיתית. כל אישיות, בין אם אנושית ובין אם אלוהית, ניתנת להכרה ולהבנה באופן די בלתי תלוי בתגובותיה החיצוניות או בנוכחותה הגשמית.

מידה מסוימת של דמיון מוסרי ושל הרמוניה רוחנית נחוצה לשם לקיומה של חברות בין שתי אישיות; אישיות אוהבת תתקשה לגלות עצמה לאישיות נטולת אהבה. אפילו על-מנת להתקרב לידיעת אישיות אלוהית, על האדם להקדיש את מלוא מתנת אישיותו; התמסרות חלקית וחסרת התלהבות לא תצליח לשם מאמץ זה.

ככל שהבנת האדם את עצמו נשלמת, וככל שהוא מכיר בערכי האישיות של זולתו, כך גוברת כמיהתו לדעת את האישיות המקורית, וכך גוברת גם שאיפתו הכנה של אדם יודע-אל זה להידמות לאישיות המקורית. תוכלו להתווכח על דעותיכם בנוגע לאל, אולם החוויה עימו ובו מתקיימת מעל ומעבר לכל מחלוקת אנושית ולכל הגיון שכלתני גרידא. האדם יודע-האל מתאר את חוויותיו הרוחניות לא לשם שכנועם של הלא-מאמינים, אלא לשם חיזוק רוחם של המאמינים ולשביעות רצונם ההדדית.

להניח שניתן לדעת את היקום ושהוא בר-תפישה, פירושו להניח שהיקום הינו תוצר של דעת ושהוא מנוהל בידי אישיות. דעת אנושית יכולה לתפוש רק את תופעות הדעת של דעת אחרת, בין אם זו אנושית או על-אנושית. הואיל והאישיות האנושית מסוגלת לחוות את היקום, אזי קיימות דעת אלוהית ואישיות ממשית החבויות אי שם ביקום זה.

האלוהים רוח הוא - אישיות רוחנית; אף האדם הינו רוח - אישיות רוחנית פוטנציאלית. ישוע מנצרת הגשים את מלוא הפוטנציאל של אישיות רוחנית בחוויה האנושית; משום כך, חייו, שהוקדשו לעשיית רצון האב, הופכים להתגלות אישיות האל האמיתית והאידיאלית ביותר אשר זמינה לאדם. אף-על-פי שאישיות האב האוניברסאלי ניתנת לתפישה רק באמצעות חוויה דתית ממשית, בחייו הארציים של ישוע טמונה השראה בדמות התגשמותה המושלמת של הגשמה זו ושל התגלות אישיות האל בחוויה אנושית ממשית.

7. הערך הרוחני של מושג האישיות

כאשר דיבר ישוע על "האלוהים החיים", הוא התכוון בדבריו לאלוהות אישית - לאבינו שבשמים. מושג האלוהות האישית מעודד אחווה; הוא מסייע לפולחן מושכל; והוא מעודד אֶמון מרענן. יחסי גומלין ייתכנו בין דברים בלתי-אישיים, אך לא אחווה. ההנאה שביחסי האחוה שבין אב לבנו, כמו זו

מסמך 1

שבין האל לאדם, אפשרית רק כאשר שני הצדדים הינם אישיותות. רק אישיותות יכולות להתייחד זו עם זו, אף שהתייחדות אישית זו נעזרת באופן משמעותי בנוכחות ישות אל-אישית בדמותו של מכוון המחשבה.

האדם אינו מתאחד עם האל באופן שבו טיפת מים עשויה להתאחד עם הים. האדם מוצא את האיחוד האלוהי על-ידי התייחדות רוחנית הדדית מדורגת, על-ידי התייחדות האישיות עם האל האישית, ועל-ידי השגה גוברת של הטבע האלוהי באמצעות דבקות תבונית ברצון האל הנעשית בלב שלם. מערכת יחסים מרוממת שכזו עשויה להתקיים אך ורק בין אישיותות.

ניתן לטפל במושג האמת בנפרד מן העיסוק באישיותות; גם מושג היופי יכול להתקיים ללא אישיותות; ואולם, מושג הטוב הנשגב ניתן להבנה אך ורק בהתייחס לאישיותות. רק אישיותות יכולה לאהוב ולהיות נאהבת. לולא היו היופי והאמת מתכונותיו של אל אישי ואב אוהב, אף הן היו מתנתקות מתקוות ההישרדות.

אין אנו מסוגלים להבין עד תום כיצד יכול האל להיות קדמון, יציב ובלתי-משתנה, עוצמתי לאין שיעור ומושלם ובו-בזמן להיות מוקף ביקום הנתון לשינוי תמידי, יקום מתפתח המוגבל על-ידי חוק ובו לקיויות יחסיות. אולם, הננו מסוגלים לדעת אמת זו מתוך חווייתנו האישית, הואיל וכולנו שומרים על זהות האישיות ועל אחדות הרצון, וזאת למרות השינוי המתמיד שלו אנו וסביבתנו נתונים.

המציאות האוניברסאלית המרבית אינה ניתנת לתפישה באמצעות המתמטיקה, הלוגיקה, או הפילוסופיה, אלא רק באמצעות החוויה האישית של דבקות מדורגת ברצונו של אל אישי. אין למדע, לפילוסופיה ואף לא לתיאולוגיה, כל אפשרות לתקף את אישיות האל. רק החוויה האישית של בני המאמינים של אבינו שבשמים לבדה עשויה להוביל לתפישה רוחנית ממשית של אישיות האל.

המושגים הגבוהים יותר על אודות אישיותות ביקום מרמזים על: זהות, תודעה-עצמית ורצון-עצמי; כמו גם על האפשרות לגילוי עצמי. מעבר להן, מרמזות תכונות אלה על אחווה בין אישיותות אחת לאישיותות אחרות המשתוות לה, כדוגמת האחווה המתקיימת באיגוד האישיותות של אלוהויות פרדיס. והאחדות המוחלטת של האיגודים הללו הינה כה מושלמת, עד שהאלוהות נודעת באחדותה, בכך שאינה ברת-חלוקה. "האלוהים אחד הוא." אי-חלוקתה של האישיות אינה מפריעה לאל להעניק מרוח, על-מנת שתשכון זו ותחייה בלבבות בני התמותה. עובדת היות האישיות האנושית של האב בלתי-ניתנת לחלוקה אינה מונעת הולדתם של בנים ובנות בני-תמותה.

צירוף מושג אי-החלוקה למושג האחדות מציין את התעלות האלוהות המרבית הן מעל לזמן והן מעל למרחב; לפיכך, לא זמן ולא מרחב יכולים להיות מוחלטים או אינסופיים. המקור והמרכז הראשון הינו אותה אינסופיות, אשר מתעלה ללא סייג מעל לכל דעת, לכל חומר ולכל רוח.

עובדת שילוש פרדיס אינה סותרת במאום את אמיתות האחדות האלוהית. שלוש האישיותות של אלוהות פרדיס הינן כאחת בכל תגובות המציאות האוניברסאלית ובכל היחסים עם הבריות הברואות. אף אין בקיומן של שלוש האישיותות הנצחיות האלה בכדי לסתור את אמיתות אי-חלוקת האלוהות. ברי לפני כי אין ברשותי שפה מספקת דיה על-מנת להבהיר לדעת בן התמותה את האופן שבו אנחנו רואים בעיות אוניברסאליות אלה. אך אל לדבר לרפות את ידיכם; לא כל התובנות האלה נהירות במלואן אף לאישיותות הגבוהות המשתייכות לקבוצת בריות פרדיס שאליה הנני משתייך. זכרו לעולם כי אמיתות עמוקות אלה בדבר האלוהות תבררנה לכם בהדרגה כאשר דעתכם תהפוך יותר ויותר רוחנית, במהלך העידנים העוקבים של ההרקעה הארוכה של בני התמותה לעבר פרדיס.

מסמך 1

[הוצג על-ידי יועץ אלוהי, חבר בקבוצת אישיות שמימית, שעליה הטילו עתיקי היומין באוֹרְסָה, המְטָה של יקום העל השביעי, את משימת הפיקוח על החלקים בהתגלות קרבה זו, הנוגעים לנושאים שמעבר לגבולות היקום המקומי של נְבִאדוֹן. הוטלה עלי המשימה לפרוש את חסותי על גילוי המסמכים המתארים את טיבו ואת תכונותיו של האל, משום שהנני מייצג את מקור המידע הגבוה ביותר הזמין לשם מטרה שכזו בכל העולמות המיושבים. שימשתי כיועץ אלוהי בכל שבעת יקומי העל ושכנתי במשך זמן ממושך בפרדיס, מרכזם של הדברים כולם. פעמים רבות נהניתי מן העונג העילאי שבשהייה בנוכחותו המידית של האב האוניברסלי. הנני מציג את המציאות ואת האמת על טיבו ועל תכונותיו של האב בסמכות ללא עוררין; הנני יודע את שעליו אנוכי מדבר.]